

### [Justitsministeren.]

en Bjørn Erichsen kan opnaa, for det femte, at han under Samtaler paa Inspektørens Kontor har siddet i en Sofa, for det sjette, at han skal have fremsat Tilbud om at forære Straffelejren et Orgel, og for det syvende, at han har foranlediget, at andre Fanger er blevet tvangsforflyttet.

Til Punkt 1: Bjørn Erichsen, der er en dygtig Pianist, har ligesom andre Fanger, der er Medlemmer af Straffelejrens Fangeorkester, faaet Adgang til i sin Fritid at øve sig. Jeg gør her den Bemærkning, at ifølge Reglement af 10. Maj 1947 § 2 er det tilladt Fanger paa det almindelige Stadium at deltage i fælles Musikøvelser, hvis saadanne afholdes. Det har for hans Vedkommende kun drejet sig om den sidste Del af Straffetiden og kun i Perioden, der gik forud for en Koncert, der skulde afholdes. Bjørn Erichsen har ligesom de andre Fanger, der skulde medvirke i Orkestret, ofret sin Fritid for at øve sig for at kunne afholde Koncert for sine Medfanger.

Til Punkt 2: Bjørn Erichsen har i Begyndelsen af Fængselsopholdet været beskæftiget i Straffelejrens Bibliotek, men da han ikke var særlig glad for dette Arbejde, og da det ikke interesserede ham i særlig Grad, blev han Rengøringsfange ganske paa samme Maade som den Fange, der har skrevet Brevet til „Information“. Under sit Arbejde som Rengøringsfange har han været beskæftiget med at holde Barakkens Toiletrum rene, og han har været Rengøringsfange ganske paa samme Maade som andre Rengøringsfanger.

Til Punkt 3: Bjørn Erichsen har faaet Sygebehandling ganske som alle andre Fanger, og han har Hovedpude og ekstra Tæpper efter Ordination af Lægen, ganske som andre Fanger. Det kan i denne Forbindelse oplyses, at han under Fængselsopholdet har været meget alvorligt syg af Galdesten.

Til Punkt 4: Lejrens Inspektør afviser, at der er givet Bjørn Erichsen særlige Lempelser. Det kan saaledes oplyses, at han i Straffelejren har paadraget sig 3 Disciplinærstraffe for Overtrædelse af Reglerne vedrørende Besøg og Tobaksrygning.

Til Punkt 5: Inspektøren har oplyst, at det er rigtigt, at Inspektøren under Samtaler, som han har haft med Bjørn Erichsen paa sit Kontor, undertiden har ladet denne sidde ned. Reglen er, at Fangerne ved Fremstilling staar op, men naar der er særlige Grunde dertil, saasom Syg-

dom eller lignende hos Fanger, faar Fangerne Lov til at sidde ned.

Til Punkt 6: Inspektøren kender intet til, at Bjørn Erichsen skal have fremsat Tilbud om at forære Straffelejren et Orgel. Nogen Tid efter Fangens Ankomst til Lejren har han anmodet om i Lighed med de andre Fanger, der har faaet Musikinstrumenter udleveret, at faa sit Flygel, og han har i denne Forbindelse ogsaa antydnet, at Straffelejren kunde faa Lov til at beholde det, ogsaa efter hans Løsladelse. Men dette Tilbud blev afslaaet. Straffelejren har et Fangeorkester paa 12 Mand, og alle Medlemmer af Orkestret spiller paa eget Instrument med Undtagelse af dem, der spiller Klaver og Orgel, de spiller paa Lejrens Instrumenter.

Og til Punkt 7: Vedrørende det Forhold, at Bjørn Erichsen skal have foranlediget andre Fanger tvangsforflyttet, er det rigtigt, at Brevskriveren i „Information“ er blevet forflyttet fra en Barak paa Foranledning af Bjørn Erichsen. Paa dette Tidspunkt forelaa der flere Klager over denne Fange, og da han generede ogsaa andre Fanger, blev han flyttet til Udearbejde. Han gik saa til Lægen, og da denne ikke helt kunde afvise, at han ikke kunde taale Udearbejde, blev han anbragt paa en anden Barak, men ogsaa der var der de samme Vanskeligheder med ham.

Saa vil jeg gerne til Slut gøre endnu nogle Bemærkninger i Anledning af en Udtalelse, der faldt i Gaar fra det ærede Medlem Hr. Aksel Møller. Det ærede Medlem Hr. Aksel Møller sagde saadan noget som, at

„i disse Dage vækker Løsladelsen af Bjørn Erichsen stor Forundring i vide Kredse af den danske Befolkning. Med de gamle Baand, som gaar mellem Lederne af Regeringspartiet og Familien Erichsen burde en større Forsigtighed ved Løsladelsen maaske have været udvist. . . . Den høje Regering vil ikke komme til at lide noget politisk Nederlag i denne Sag paa Grund af denne Fejl, men den vil næppe tjene til at forhøje den høje Regerings Ry og Rygte i den danske Befolkning“.

Jeg er altid meget lydhør for, meget opmærksom over for de Bemærkninger, som bliver sagt til mig af Medlemmer af dette høje Ting, og naturligvis fik ogsaa den Udtalelse, jeg lige citerede, mig til at stoppe et Øjeblik. Jeg maa have Lov til at sige, at de Sager, som drejer sig om Benaadning, og som ofte er de sørgeligste Sager, jeg har med at gøre, har jeg altid behandlet med